

Załącznik nr 1

Uwagi i wnioski do projektu ustawy o minimalnej odległości dla planowanego przedsięwzięcia sektora rolnictwa, którego funkcjonowanie może wiązać się z ryzykiem powstawania uciążliwości zapachowej.

Uwagi i wnioski do projektu ustawy o minimalnej odległości dla planowanego przedsięwzięcia sektora rolnictwa, którego funkcjonowanie może wiązać się z ryzykiem powstawania uciążliwości zapachowej.

L.P.	Oznaczenie jednostki redakcyjnej względem, której następuje złożenie wniosku i uwagi	Uwaga lub wniosek
1.	Art. 1	<p>Ustawa określa minimalną odległość dla planowanego przedsięwzięcia sektora rolnictwa, którego funkcjonowanie może wiązać się z ryzykiem powstawania uciążliwości zapachowej rozumianej jako stan dyskomfortu, subiektywnie odczuwany przez człowieka w sferze fizycznej i psychicznej, spowodowany zapachem substancji występującej w powietrzu</p> <p>Uwaga</p> <p>Celem i zakresem regulacji powinno być nie tylko zapobieganie uciążliwościom zapachowym, ale również ochrona zdrowia przed negatywnymi oddziaływaniami przemysłowego chowu zwierząt. Uciążliwości zapachowe są istotnym elementem oddziaływującym na zdrowie ludzkie, co podkreśla uzasadnienie do projektu Ustawy, w którym wskazano, iż <i>odory mogą mieć negatywny wpływ na zdrowie człowieka. Wynika to przede wszystkim z destruktywnego oddziaływania na psychikę człowieka. Długotrwałe narażenie na uciążliwość zapachową może wywołać depresję, znużenie, problemy oddechowe, bóle głowy, nudności, podrażnienie oczu i gardła.</i> Intensywny, przemysłowy chów zwierząt wiąże się także z wysoką emisją do powietrza bioaerozolu utożsamianego z pyłem organicznym. Składa się on z różnego typu zanieczyszczeń, w tym pyłu, patogennych i niepatogennych mikroorganizmów (bakterii, grzybów i wirusów) oraz struktur od nich pochodzących, w tym endotoksyn, D-glukanów i alergenów. Szkodliwy wpływ na zdrowie mieszkańców terenów znajdujących się w bliskości ferm potwierdza Ministerstwo Zdrowia (patrz odpowiedź sekretarz stanu w Ministerstwie Zdrowia Józefa Szczurek-Żelazko na interpelację nr 13970 złożoną przez Pana Marka Opiotę, Posła na Sejm Rzeczypospolitej Polskiej, przekazaną przy piśmie z dnia 12 lipca 2017 r., w sprawie możliwości przeprowadzenia badań długotrwałego wpływu niskiego stężenia amoniaku, lotnych związków organicznych, pyłów oraz bioaerozoli na zdrowie mieszkańców). Wskazuje się w nim na przeprowadzone w USA badania świadczące o bezpośrednim związku pomiędzy stężeniem czynników szkodliwych emitowanych przez hodowle trzody chlewnej a występowaniem ostrych objawów zdrowotnych. Kwestia ta została całkowicie pominięta w projekcie ustawy, a ma ona fundamentalne znaczenie dla bardzo istotnej wartości konstytucyjnej, jaką jest ochrona zdrowia, a konsekwencji skutków długotrwałego oddziaływania na zdrowie - także życia ludzkiego.</p>

		<p>Projektowana regulacja w rezultacie nie zapewni skutecznej ochrony konstytucyjnie chronionych praw wszystkich obywateli w postaci prawa do życia (art. 39 Konstytucji RP) i prawa do zdrowia (art. 68 ust. 1 Konstytucji RP). Wprowadzona regulacja nie wypełni także podstawowego konstytucyjnego obowiązku władz publicznych, jakim jest zwalczanie chorób epidemicznych i zapobieganie negatywnym dla zdrowia skutkom degradacji środowiska (art. 68 ust. 4 Konstytucji RP). Z powyższych norm wynika jednoznaczny obowiązek ustawodawcy do wprowadzenia takich norm prawnych, które zapobiegną degradacji środowiska powodującej negatywne następstwa dla zdrowia ludzkiego.</p>
2.	Art. 2	<p>Aktualne brzmienie Art. 2:</p> <p><i>Planowanym przedsięwzięciem sektora rolnictwa, którego funkcjonowanie może wiązać się z ryzykiem powstawania uciążliwości zapachowej, zwanym dalej „planowanym przedsięwzięciem”, jest budowa, przebudowa lub zmiana sposobu użytkowania obiektu budowlanego, w którym będą lub są prowadzone chów lub hodowla zwierząt, w stosunku do którego jest wymagane uzyskanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, w liczbie:</i></p> <ol style="list-style-type: none"> 1) <i>nie mniejszej niż 210 DJP – rozumianych jako duże jednostki przeliczeniowe inwentarza wyznaczone na podstawie współczynników przeliczeniowych sztuk zwierząt określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 60 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2021 r. poz. 247);</i> 2) <i>mniejszej niż 210 DJP, jeżeli w odległości mniejszej niż 210 m od planowanego przedsięwzięcia:</i> <ol style="list-style-type: none"> a) <i>istnieje przedsięwzięcie w zakresie chowu lub hodowli zwierząt w liczbie nie mniejszej niż 40 DJP lub</i> b) <i>jest projektowane przedsięwzięcie w zakresie chowu lub hodowli zwierząt w liczbie nie mniejszej niż 40 DJP, w stosunku do którego wydano decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach, decyzję o warunkach zabudowy lub decyzję o pozwoleniu na budowę albo postępowanie w sprawie wydania choćby jednej z tych decyzji zostało wszczęte i niezakończona, lub dokonano zgłoszenia zmiany sposobu użytkowania</i> <p><i>– a łączna liczba DJP dla wszystkich przedsięwzięć wynosi nie mniej niż 210 DJP.</i></p> <p>Uwaga</p> <p>Zastosowanie ustawy powinno obejmować każde przedsięwzięcie chowu lub hodowli zwierząt, które tylko może powodować oddziaływania substancji złośliwych. Należy przy tym zaznaczyć, że u podstaw tego założenia leży również świadomość, że różne kombinacje substancji złośliwych wywołują u ludzi niezbadane reakcje zapachowe. Wymusza to w praktyce stosowanie zasady przeczności z jednoczesną oceną ryzyka. Założeniem wyjściowym jest przy tym do pewnego stopnia maksymalizacja ryzyka. Wtedy można dopiero mówić o ustaleniu progów gwarantujących wysoki poziom ochrony środowiska w tym zdrowia i warunków życia ludzi. Takie podejście stosowane jest w sytuacji, gdy brak jest wystarczających danych, by jednocześnie określić konsekwencje środowiskowe określonej działalności, by ustalić albo wykluczyć istnienie związku przyczynowego pomiędzy negatywnymi</p>

		<p>oddziaływaniami na środowisko, a określoną aktywnością (przedsięwzięciem, projektowanym dokumentem), gdy występuje znaczna niepewność uniemożliwiająca dokładne określenie prawdopodobieństwa wystąpienia negatywnych skutków i rozmiarów potencjalnej uciążliwości.</p> <p>W projekcie brak jest jakiegokolwiek argumentacji uzasadniającej przyjęcie zapisanych w nim wartości granicznych (określanych w DJP) podlegania przedsięwzięcia pod regulację planowanej ustawy.</p> <p>Wartość 210 DJP jest wielkością przedsięwzięcia przyjętą przez ustawodawcę dla konieczności dokonania oceny skutków oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko (§ 2 pkt 51 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 września 2019 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz. U. poz. 1839 dalej jako „rozporządzenie ooś”). Wartość 40 DJP jest wielkością przedsięwzięcia, która wymaga wydania decyzji o środowiskowych oddziaływaniach przedsięwzięcia na środowisko w odniesieniu do chowu lub hodowli zwierząt, prowadzonej w odległości mniejszej niż 210 m od terenów lub gruntów przeznaczonych na cele mieszkaniowe i rekreacyjno-wypoczynkowe (§ 3 pkt 104 rozporządzenia ooś). Należy uznać, iż w ocenie prawodawcy ryzyko uciążliwości odorowych (jeżeli tożsame przedsięwzięcia nie są zlokalizowane w odległości mniejszej niż 210m) powodują jedynie przedsięwzięcia chowu lub hodowli, które przynależą do przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko. Uciążliwości odorowe omawianych przedsięwzięć występują zaś zarówno w przypadku chowu i hodowli przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko, jak i przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać. Świadczy o tym chociażby dokonana przez tego samego ustawodawcę kwalifikacja przedsięwzięć, o których mowa w § 3 ust. 1 pkt 103-104 rozporządzenia ooś do przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko.</p> <p>Odmierna ocena tego samego ryzyka uciążliwości odorowych na potrzeby zarządzania tym samym oddziaływaniem (uciążliwościami odorowymi) spowoduje niespójność regulacyjną. Przyjęcie proponowanego zapisu oznaczałoby odmienną oceną ryzyka występowania uciążliwości odorowych stosowaną przez prawodawcę w ramach regulacji tworzących to samo otoczenie systemowo-prawne procesu inwestycyjnego przedsięwzięć chowu i hodowli zwierząt. Takie regulacje doprowadzą do chaosu decyzyjnego co do tego jakie przedsięwzięcia „odorotwórcze” prawodawca uznaje za uciążliwe.</p> <p>Co istotne operacjonalizacja ryzyka nie może bazować jedynie na kryteriach ilościowych (210 DJP). Wskazane kryterium nie jest na tyle jednoznaczne, aby można było przyjąć, że niższa skala (np. 209 DJP) będzie powodować na tyle mniejszą uciążliwość odorową, że nie potrzeba dla takich przedsięwzięć wyznaczać odległości od miejsc wrażliwych środowiskowo. Ustawodawca w projektowanej ustawie nie zawarł merytorycznych przesłanek metodologii wprowadzającej taki poziom dolnej granicy ryzyka (210 DJP), która stanowiłaby uznanie, że dopiero taka wielkość przedsięwzięcia niesie ze sobą uciążliwość odorową.</p>
3.	Art. 4	<p>Aktualne brzmienie art. 4:</p> <p><i>1. Minimalna odległość jest równa:</i></p> <ol style="list-style-type: none"> <i>1) liczbie DJP wyrażonej w metrach – w przypadku chowu lub hodowli zwierząt w liczbie nie mniejszej niż 210 DJP i nie większej niż 500 DJP;</i> <i>2) 500 metrom – w przypadku chowu lub hodowli zwierząt w liczbie równej lub większej niż 500 DJP.</i>

2. *Określając minimalną odległość, sumuje się liczbę DJP planowanego przedsięwzięcia oraz liczbę DJP:*
- 1) *istniejącego przedsięwzięcia w zakresie chowu lub hodowli zwierząt w liczbie nie mniejszej niż 40 DJP lub*
 - 2) *projektowanego przedsięwzięcia w zakresie chowu lub hodowli zwierząt w liczbie nie mniejszej niż 40 DJP, w stosunku do którego wydano decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach, decyzję o warunkach zabudowy lub decyzję o pozwoleniu na budowę albo wszczęto postępowanie w sprawie wydania tych decyzji, lub dokonano zgłoszenia zmiany sposobu użytkowania*
- usytuowanego w odległości mniejszej niż 210 m od planowanego przedsięwzięcia.*
3. *Przepisów ust. 2 nie stosuje się do planowanych przedsięwzięć realizowanych przez rolników indywidualnych, o których mowa w art. 6 ustawy z dnia 11 kwietnia 2003 r. o kształtowaniu ustroju rolnego (Dz. U. z 2020 r. poz. 1655 i 2320 oraz z 2021 r. poz. 234).*

Uwagi

Przyjęcie 500 m jako maksymalnej odległości od zabudowy mieszkaniowej wymaganej projektowaną ustawą nie jest oparte na żadnych analizach i badaniach. Rozwiązania ustawowe chroniące zdrowie ludzkie powinny zaś opierać się na wiedzy naukowej odnoszącej się do zdrowia ludzkiego potwierdzonej badaniami naukowymi (evidence based medicine). Z licznych badań międzynarodowych wynika, że dla ochrony zdrowia zasadnym jest ograniczenie ilości i kumulacji wielkich ferm przemysłowych w pobliżu siedlisk ludzkich. Przykładowo badania przeprowadzone w Niemczech wykazały, że patogeny alarmowe LA MRSA – czyli szczepy gronkowca złośliwego odpornego na metycylinę znajdowane były w odległości 1000 metrów od ferm. Jest to więc realne zagrożenie zdrowia, a nawet zagrożenie epidemiologiczne szczególnie, że badania przeprowadzone w Dani w 2016 roku wykazały, że nosicielami tego patogenu jest 88 % świń.

Zakładana proporcja ustalania odległości omawianych przedsięwzięć od budynków i innych terenów wskazanych w projekcie Ustawy tj. 1 DJP = 1m jest nie do przyjęcia. Jej przyjęcie spowoduje wyłącznie zwielokrotnienie obiektów inwentarskich na poziomie od 40 DJP do ok. 209 DJP. Biorąc pod uwagę powyższe chlewnie, kurniki i ферmy nerek będą lokowane w bardzo bliskich odległościach (od 40 do 200) metrów do zabudowy mieszkaniowej. Istnieje również obawa, iż wskazane minimalne odległości zostaną uznane za legalne wyznaczniki lokowania ferm przemysłowych także w innych postępowaniach (w postępowaniach w przedmiocie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach przedsięwzięcia oraz w postępowaniach w sprawie pozwolenia na budowę). W konsekwencji w postępowaniach tych nie będzie badane, czy odległość taka nie powoduje nadmiernych negatywnych oddziaływań na sąsiednie nieruchomości oraz zdrowie mieszkańców zamieszkujących je terenów

Arbitralnie przyjęta odległość 500 m z pewnością nie powoduje zniwelowania negatywnych oddziaływań ferm o obsadzie powyżej 500 DJP. Należy także dostrzegać, iż w świetle ustawy odległość ta będzie dopuszczalna zarówno dla fermy o obsadzie 501 DJP i dziesięciokrotnie większej od niej fermy o obsadzie 5000 DJP, której negatywne oddziaływanie będzie nieproporcjonalnie większe. Oznacza to, iż mieszkańcy terenów znajdujących się w zakresie oddziaływania większych ferm niż 500 DJP będą chronieni w daleko

		<p>mniejszym stopniu niż mieszkańcy terenów znajdujących się w zakresie oddziaływania mniejszych ferm. Takie dyskryminacyjne traktowanie osób znajdujących się w kręgu oddziaływania większych ferm narusza konstytucyjną zasadę równości z art. 32 Konstytucji jak również konstytucyjną ochronę prawa własności (art. 64 ust. 2 Konstytucji), zakładającą równą ochronę podmiotów tego prawa. Względy konstytucyjne nakazują więc przyjęcie takiej minimalnej odległości ferm od zabudowy mieszkalnej i miejsc użyteczności publicznej, która eliminowałaby lub minimalizowała poniżej progu szkodliwości oddziaływania wszystkich ferm, co byłoby możliwe jedynie w przypadku określenia tej odległości na poziomie 3 000 metrów.</p> <p>Całkowicie niezrozumiałym jest również wyłączenie stosowania przepisów ust. 2 niniejszego artykułu do regulowanych niniejszą ustawą przedsięwzięć realizowanych przez rolników indywidualnych, o których mowa w art. 6 ustawy z dnia 11 kwietnia 2003 r. o kształtowaniu ustroju rolnego (Dz. U. z 2020 r. poz. 1655 i 2320 oraz z 2021 r. poz. 234). To bowiem rolnicy indywidualni w większości przypadków są właśnie inwestorami w tego typu przedsięwzięciach. Ustawodawca jednak i tym razem nie uargumentował zasadności wprowadzonego zapisu.</p>
4.	Art. 7 ust. 6	<p>Aktualne brzemienie art. 7 ust. 6:</p> <p><i>Decyzja, o której mowa w ust. 5, stanowi, na wniosek organu właściwego w sprawie wydania tej decyzji, podstawę wpisu zgody do księgi wieczystej nieruchomości, której właściciel albo użytkownik wieczysty nieruchomości udzielił zgody.</i></p> <p>Uwagi: Z powyższego przepisu nie wynika obowiązek złożenia wniosku o wpis zgody do księgi wieczystej przez organ właściwy w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach.</p> <p>Księga wieczysta stanowi podstawowe źródło informacji o stanie prawnym nieruchomości, dlatego takie informacje jak zgoda dotychczasowego właściciela na usytuowanie fermy w odległości mniejszej, niż minimalna, obligatoryjnie powinny być w niej zamieszczone. Informacje takie mogą mieć bowiem znaczący wpływ chociażby na decyzję w zakresie zakupu takiej nieruchomości od właściciela, który taką zgodę wyraził.</p>

Jednocześnie niniejszym składamy dodatkowe uwagi do projektowanej regulacji. Dostrzegamy i postulujemy podjęcie następujących działań legislacyjnych:

Uwaga nr 4

Uzależnienie usytuowania ww. przedsięwzięć odorotwórczych od uchwalenia Miejscowego Planu Zagospodarowania Przestrzennego.

Ustawodawca w uzasadnieniu do projektu wskazuje, iż jedyną możliwością rozwiązania problemu uciążliwości zapachowej jest określenie minimalnej odległości dla planowanego przedsięwzięcia sektora rolnictwa, którego funkcjonowanie może potencjalnie powodować uciążliwość zapachową. W wyniku przeprowadzonych analiz stwierdzono bowiem, że nie ma możliwości osiągnięcia celu projektu za pomocą innych środków. Całkowicie zaś pominięto rozważania w zakresie uzależnienia

usytuowania tych przedsięwzięć od uchwalenia miejscowego Planu Zagospodarowania Przestrzennego jako podstawowego instrumentu ochrony prawnej przed problemami związanymi z uciążliwością zapachową.

Podkreślić należy, iż w porządku prawnym analogiczne rozwiązania już funkcjonują.

W ustawie z dnia 27 marca 2003r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym przewidziano, iż lokalizacja obiektów handlowych o powierzchni sprzedaży powyżej 2000 m², może nastąpić wyłącznie na podstawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego. Lokalizacja tych centrów handlowych, jak wynika z uzasadnienia ustawy, ma odbywać się bowiem w sposób jawny, transparentny, przy zapewnieniu udziału społeczności lokalnej oraz w sposób zapewniający efektywność podejmowanych działań rewitalizacyjnych.

Trybunał Konstytucyjny w wyroku z dnia 8 lipca 2008r. w sprawie o sygn. akt: K 46/07 dotyczącym ustawy regulującej działalność obiektów wielkopowierzchniowych zaakceptował takie ograniczenie. W uzasadnieniu podkreślił, iż wolność działalności gospodarczej" [...] nie ma charakteru absolutnego, może i musi podlegać różnego rodzaju ograniczeniom, co wynika choćby z zaakcentowania w art. 20 "społecznego" charakteru gospodarki rynkowej. Ograniczenia te, ze względu na charakter działalności gospodarczej i jej bliski związek z interesami innych osób oraz interesem publicznym, mogą być większe niż w odniesieniu do praw lub wolności o charakterze osobistym bądź politycznym. W interesie państwa leży bowiem tworzenie ram prawnych obrotu gospodarczego, pozwalających zminimalizować niekorzystne skutki mechanizmów wolnorynkowych, o ile skutki te ujawniają się w sferze nieobojętnej dla państwa ze względu na ochronę powszechnie uznawanych wartości. Mimo powyższego ustawodawca nie może wolności działalności gospodarczej reglamentować w sposób dowolny, a art. 22 Konstytucji stawia w tym względzie dwa warunki: w płaszczyźnie formalnej wymaga, by ograniczenie było wprowadzone w drodze ustawy, w płaszczyźnie materialnej zaś - by uzasadnione było "ważnym interesem publicznym"

Analogiczne problemy zarówno natury ekonomicznej, jak i społecznej wiążą się z funkcjonowaniem ferm przemysłowych. Całkowita dowolność lokalizacji tego typu inwestycji przyczynia się bowiem do powstania konfliktów społecznych oraz do pogorszenia sytuacji ekonomicznej właścicieli działek sąsiadujących przez spadek wartości nieruchomości związany ze źródłem uciążliwości zapachowej.

Ponadto Trybunał Konstytucyjny w wyroku z 16 października 2014r. w sprawie o sygn. akt: Sk 20/12 wskazał wprost, iż ważnym interesem publicznym stanowiącym podstawę ograniczenia w planach miejscowych działalności gospodarczej jest ochrona zdrowia publicznego. Istniejące w związku z funkcjonowaniem fermy przemysłowej – odory mają zaś bez wątpienia negatywny wpływ na zdrowie ludzi.

Powyższe zauważył również Ustawodawca. W uzasadnieniu do projektu omawianej Ustawy podkreślono bowiem że, *odory mogą mieć negatywny wpływ na zdrowie człowieka . Wynika to przede wszystkim z destruktywnego oddziaływania na psychikę człowieka. Długotrwałe narażenie na uciążliwość zapachową może wywołać depresję, znużenie, problemy oddechowe, bóle głowy, nudności, podrażnienie oczu i gardła. Z tego też względu istotne jest by lokalizacja ferm przemysłowych odbywała się w sposób jawny i transparentny, umożliwiający lokalnej społeczności wzięcia udziału w realizacji tego typu inwestycji. Powyższe zaś zagwarantować może w pełni wyłącznie regulacja uzależniająca usytuowanie od uchwalenia miejscowego Planu Zagospodarowania Przestrzennego.*

Dodatkowo podkreślić należy, iż Ustawodawca podjął już próbę zakwalifikowania ferm jako inwestycji uciążliwych zapachowo mogących być zlokalizowanych wyłącznie na podstawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego. Regulacja taka zawarta została w projekcie Kodeksu urbanistyczno-budowlanego z dnia 30 września 2016r. W uzasadnieniu wskazano iż ww. rozwiązanie podkreślić ma *społeczny wymiar planowania przestrzennego poprzez wyraźne wskazanie partycypacji społecznej jako jej podstawowego filaru, co ma za zadanie przeciwdziałać występującym*

i potencjalnym konfliktom przestrzennym, których główną podstawą w chwili obecnej jest częsty brak wiedzy o realizowanych na terenie JST inwestycjach publicznych i prywatnych, jak również brak pewności co do kształtu najbliższego sąsiedztwa zamieszkiwanej nieruchomości (np. lokalizacja inwestycji silnie oddziałujących na przestrzeń –fermy, wielkie obiekty handlowe, niektóre instalacje odnawialnego źródła energii. Regulacja ta, w ocenie Ustawodawcy przyczynić się miała również do poprawy warunków życia społeczeństwa oraz zwiększenia ochrony obszarów cennych pod względem środowiskowym, przyrodniczym i kulturowym, a także do zniwelowania negatywnych skutków antropopresji oraz postępujących zmian klimatu.

Wszystkie powyższe argumenty, natury ustawodawczej i orzeczniczej przemawiają za tym, że rozwiązanie takie jest prawnie dopuszczalne, jak również że jest celowe bowiem realizuje omawiane założenia.

Uwaga nr 5

Wprowadzenie regulacji ograniczających koncentrację przedsięwzięć sektora rolnictwa, których funkcjonowanie może potencjalnie powodować uciążliwość zapachową, chociażby poprzez uchwalenie przepisów ustanawiających minimalne odległości między nimi.

Uwaga nr 6

Ujednoczenie kryteriów kwalifikacyjnych chowu i hodowli zwierząt do przedsięwzięć wymagających decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, pozwolenia zintegrowanego w celu przeciwdziałania dzielenia tych przedsięwzięć metodą występowania o decyzje przez odrębne podmioty. Chodziłoby o wypracowanie ściślejszych kryteriów powiązań technologicznych i skutków środowiskowych jako podstaw kwalifikujących do uzyskania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, pozwolenia zintegrowanego. Zapobieganie problemowi dzielenia przedsięwzięć chowu lub hodowli zwierząt. Skala tego zjawiska nadal jest znaczna i wynika m.in. z przyjęcia błędnego modelu OOŚ w zakresie organów właściwych do wydawania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach. Praktyka pokazuje, że Wójtowie Gmin nie radzą sobie z wydawaniem decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach. Problemy związane z dzieleniem przedsięwzięć (SALAMI SLICING) nadal występują.

Uwaga nr 7

Opracowanie wytycznych w zakresie doboru wskaźników przy analizie rozprzestrzeniania się, dyspersji zanieczyszczeń (np. emisji amoniaku) w celu jednolitego podejścia organów ochrony środowiska w skali kraju (obecnie dobór tych wskaźników często zaniża oddziaływania).